

Bundel met drie eenakters

DE KOFFER

NOODWEER

EN

KRANTEN

Drie eenakters

**door
JAN BANEN**

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **Bundel met drie eenakters – DE KOFFER, NOODWEER en KRANTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN BANEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

DE KOFFER

PERSONEN:

Man

Jonge vrouw

Stem uit luidspreker

DECOR:

Perron

Man (*komt op met grote koffer, die hij zuchtend neerzet*): Hè, hè! Jij bent loodzwaar, kreng. Waarom zit ik toch met je opgescheept? Mijn halve leven al. (*geeft schop tegen koffer*) Ik kom niet van je af. Ik kan niet van je af, ook niet buiten je. Als je dat maar weet. Maar je weet het niet. Je weet niks. En je kan ook niks. (*geluiden van treinen. Man kijkt op polshorloge*) Alweer te laat.

Stem uit luidspreker: De trein van twaalf-uur-veertien uit Maastricht richting Zandvoort heeft twintig minuten vertraging. Herhaling. De trein van twaalf-uur-veertien uit Maastricht richting Zandvoort heeft twintig minuten vertraging.

Man: Twintig minuten, hoor je. Of het niet op kan. O, je hoort het niet. Natuurlijk hoor je het niet.

Jonge vrouw (*komt op met weekendtas, die ze naast koffer zet. Ze hijgt van het hollen*): O, gelukkig. Hij is er nog niet.

Man: Wie?

Jonge vrouw: De trein. (*kijkt op horloge*) Hij moest er al zijn. Ik heb gerend als een hazewindhond.

Man: Onnodig.

Jonge vrouw: Hoe?

Man: Onnodig dat geren. De trein heeft twintig minuten vertraging.

Jonge vrouw: O, gelukkig, dan kan ik wat uitblazen. (*gaat op koffer zitten*)

Man: U bent gelukkig?

Jonge vrouw: Hoezo?

Man: Dat de trein er nog niet is.

Jonge vrouw: Nou?

Man: Dat u wat kunt uitblazen.

Jonge vrouw: Mag dat niet?

Man: Dat u op mijn koffer zit!

Jonge vrouw (*springt op*): O, neemt u me niet kwalijk. Ik heb me ook zo gehaast. Ik dacht dat het een zitplaats was.

Man: Is het ook. Maar niet voor U. Niet speciaal voor u.

Jonge vrouw: Nee, dat begrijp ik. Neemt u me niet kwalijk, meneer.

Man: U begrijpt er niets van.

Jonge vrouw: Nee, het is ook zo warm, hè.

Man: Dertig graden. En u bent gelukkig. (*wist zich zweet van het voorhoofd*)

Jonge vrouw: Nou ja, ik ben alleen.

Man: Dat zie ik. Die weekendtas stelt niks voor. (*geeft schop tegen tas*)

Jonge vrouw: Wat doet u nou?

Man: Ik schop.

Jonge vrouw: Tegen mijn tas.

Man (*geeft ook schop tegen koffer*): Staat het gelijk 1-1. (*grinnikt*)
Jonge vrouw (*pakt weekendtas en zet hem aan de andere kant van haar*): Hier staat ie beter.
Man: Hij bijt niet, mijn koffer.
Jonge vrouw: Nee, hij lust geen tas? (*grinnikt ook*)
Man: Hij is me tot last.
Jonge vrouw: O.
Man: Hij is te zwaar.
Jonge vrouw: Maakt u hem dan lichter. Ik heb alleen een badhanddoek, een zonnebril, crème en nog wat frutsels in mijn tas. Meer heb je aan zee niet nodig. Mijn bikini heb ik al aan.
Man: Ik zal moeite genoeg hebben hem door het zand te sjouwen.
Jonge vrouw: Wat heeft u er dan in?
Man: Mijn halve leven. Ik tob mijn halve leven al met hem op.
Jonge vrouw (*roept verschrikt*): O!
Man: Maar nou ga ik me van hem ontdoen.
Jonge vrouw: O, er zit een lijk in!
Man: Hij is niet dood.
Jonge vrouw: Een levend lijk?
Man: Hij is dood als ik hem niet tot leven breng.
Jonge vrouw (*deinst achteruit*): Ik begrijp het niet. Ik ben bang. Ik ga schreeuwen!
Man: U schreeuwt al!
Jonge vrouw: Ik ben bang, hoort u!
Man: U gilt, juffrouw.
Jonge vrouw: Maar dat helpt niet. De mensen denken dat wij ruzie hebben.
Man: Dat ik uw man ben.
Jonge vrouw: Ja, ja. U bent er. En die vreselijke koffer ook!
Man: U bent niet gelukkig?
Jonge vrouw: Nee.
Man: Eindelijk.
Jonge vrouw (*kijkt langs de baan*): Komt de trein nog niet?
Man (*kijkt op horloge*): Nog drie minuten. En u bent niet gelukkig.
Jonge vrouw: Nee. Ik hoop aan zee...
Man: Op hoop van zegen, jaja.
Jonge vrouw: Misschien is er kans...
Man: Ja ja, als u open en bloot ligt?
Jonge vrouw: Ik hou mijn bovenstukje aan, meneer.
Man: Dan is het goed.
Jonge vrouw: Als ik mijn bovenstukje aan hou?
Man: Als ik eenmaal mijn koffer kwijt ben.

Jonge vrouw: Bent u dan gelukkig?

Man: Bevrijd.

Jonge vrouw: Moet u daarom naar zee?

Man: De zee is de moeder van alles. Zij geeft en zij neemt. Ik geef haar terug waarmee ze mij heeft opgezadeld. Mijn halve leven al. De andere helft wil ik bevrijd leven!

Jonge vrouw: Van die koffer?

Man: Ja.

Jonge vrouw: Wat zit er dan in. Wie?

Man: André.

Jonge vrouw (*schrikt hevig*): Uw... uw vriend...?

Man: Was hij.

Jonge vrouw: U hebt 'em vermoord!

Man: Ik heb hem tot leven gewekt. Een half leven lang.

Jonge vrouw: U bent gek!

Man: Ik ben buikspreker.

Jonge vrouw: O, daar, daar zit een pop in?

Man: André.

Jonge vrouw: Ja, zo heet hij. Maar die is toch niet zo zwaar. En waarom wilt u met hem naar zee.

Man: Om hem te verdrinken.

Jonge vrouw: Maar hij is toch dood?

Man: Met stenen en koffer en al!

Jonge vrouw: Maar dat hoeft toch niet?

Man: Jawel, dat is voor mijn gemoedsrust. Dat ik hem vermoord heb. Dat ik voorgoed van hem af ben. Verdronken in zee. De moeder van alles.

Jonge vrouw: Mag ik u een raad geven?

Man: Ja, de trein komt zo.

Jonge vrouw: Laat uw koffer hier gewoon staan.

Man: Hier op het perron?

Jonge vrouw: Ja, met André en stenen en al.

Man: Misschien hebt u gelijk, juffrouw. Ik ben het knap zat dat gesjouw. Dat geleur met André. Er zit geen brood meer in. De mensen pikken het niet meer. Willen mij en André niet meer. Ik ben doodongelukkig.

Jonge vrouw: Doet u het?

Man: Wat?

Jonge vrouw: De koffer en André.

Man: Ja.

Jonge vrouw: En gaat u dan met mij mee naar zee?

Man: Als het mag? (*geluid trein*)

Jonge vrouw: Ik geloof dat de trein er aan komt.

Man: Ik voel me al een stuk lichter, juffrouw...

Jonge vrouw: Lies. (*geeft hem hand*)

Man: Hendrik.

Jonge vrouw (*geluid van trein die stopt*): En ik kan weer lachen, Hendrik! (*donker met alleen licht op koffer. Geluid van fluit, vertrekkende trein*)

EINDE

NOODWEER

PERSONEN:

Wilma
Thea
Kees
Bronk

DECOR:

Een caravan op een eiland. Het regent al dagen. Het wordt noodweer met bliksem en donderslagen. Geluid van regen en storm, en af en toe met bliksemflitsen.

Thea en Wilma zitten aan tafel, Thea speelt kaart. Bronk loop heen en weer.

Thea: Ik wil geen spelletjes meer doen. Ik ben doodzenuwachtig van dit weer, dagenlang regen.

Bronk: Wat wil je dan? Wandelen?

Wilma (*kijkt op*): We hebben regenjassen. Wij gaan in dit land nooit op vakantie zonder regenkleding.

Kees: Wij hebben geen regenkleding meegenomen. Alleen plastic jassen, gescheurd en wel. Om een buitje op te vangen. Maar niet bestand tegen dit weer met die rukwinden.

Thea: We nemen altijd zo weinig mogelijk mee. Lekker licht. We hebben een kleine auto ook.

Kees: Wie wil er nog thee?

Bronk: Ik ben aan wat pittigers toe. (*pakt fles en maakt die open*) Liefhebbers?

Wilma (*staat op en pakt glazen*): Ik doe mee, schat.

Bronk: Je meent het.

Wilma: Waarom niet. Ik zit vol thee. Daar word je wee van en van koffie krijg ik pijn in mijn maag.

Thea: Ik wil nog thee.

Bronk (*houdt fles omhoog*): Jij Kees?

Kees: Nee ik houdt me bij de theepot. (*steekt pot omhoog*)

Bronk (*schenkt twee glazen in. Tot Wilma*): Proost!

Wilma: Santé. (*ze drinken*)

Kees (*heeft thee ingeschonken voor zichzelf*): De pot is leeg, Thea. Zal ik verse zetten?

Thea (*verveelt en bang*): Nee, laat maar, Keesjelijf. Ik heb geen trek. Ik ben bang.

Kees: Je hoeft niet bang te zijn. Ik ben toch bij je?

Thea (*er is bliksem te zien en een donderslag te horen*): Dat weer...

Bronk (*schenkt weer in en ook voor Wilma*): Het komt duidelijk dichterbij. (*drinkt*)

Wilma: Het lijken wel twee buien tegen elkaar in. (*pakt glas en drinkt*)

Thea: Het wordt steeds erger. (*kruipt in elkaar op de bank*)

Bronk: Wat wil je, we zitten midden op zee. (*lacht hard*) Op een eiland. Wie moest er zo nodig met vakantie naar een eiland?

Kees: De eilanden zijn mooi. (*drinkt thee*)

Thea (*kleintjes*): Ik was nog nooit op een eiland geweest... Je moet toch ook de eilanden leren kennen?

Bronk: Nou, die leer je nu kennen, meid. Doe je maal ermee!

Wilma: We zitten opgesloten, zijn geïsoleerd. Er vaart voorlopig geen boot naar het vasteland met dit weer.

Bronk (*schenkt weer in*): Noodweer!

Wilma: Straks waait de caravan nog om!

Thea: Jullie moeten niet van die akelige dingen zeggen.

Bronk (*drinkt*): Het is toch zo? Of niet soms! (*het dondert en bliksemt*)

Thea (*stopt vingers in haar oren*): Ik wil het niet meer horen, ik kan niet meer. Ik word gek!

Kees: Kalm, Thealief. Het gaat zo wel voorbij.

Bronk: Voorbij? (*steekt licht aan*) Het is aardedonker.

Wilma: De wereld lijkt te vergaan..... (*schenkt in, ook voor Bronk, en drinken samen*)

Bronk (*dronken*): We zijn schipbreukelingen, op een eiland aangespoeld, verlaten van god en alle mensen.

Wilma (*ook dronken*): We zijn alleen nog droog. (*giechelt*) Nog wel... - hoewel... (*loopt naar een hoek*) Hier lekt het... het loopt met een straaltje uit het dak... hihhi...

Bronk (*loopt naar hoek en kijkt*): Verdomt. Het lekt als een mandje hier. Het is een krot van een caravan. Alleen geschikt voor mooi weer.

Thea: Verdrinken we nou, Keesj lief?

Kees (*loopt ook naar hoek, met een pan*): Een plaatselijk lek. Komt meer voor. Dit is geen normaal weer. (*zet pan neer*)

Bronk (*waggelt naar raam en kijkt*): Geen pest te zien. En maar stormen. Dat ding staat te trillen op zijn wielen. Straks gaat de hele ratteplan de lucht in! (*schenkt in drinkt, samen met Wilma*)

Wilma: Jaren geleden ook gebeurt. Ook op een eiland. De caravans vlogen als aangeschoten vogels door de lucht.

Kees: Je overdrijft, Wilma.

Bronk (*staat tegenover Kees*): Ze overdrijft niet, jongen! Het is gebeurd. En wat gebeurd is is gebeurd.

Kees: Jullie overdrijven.

Thea: Drijft het onweer over?

Bronk: Jij moet niet lullen, Kees.

Kees: Ik lul niet. Je moet je wel bij de werkelijkheid houden, vriend.

Bronk: Ik ben je vriend niet, knul.

Kees: O nee? Ik dacht het.

Bronk: Dan denk je verkeerd, klootzak.

Kees: Je bent dronken, Bronk.

Thea: Geen ruzie maken. Het is zo al erg genoeg.

Bronk: Hou jij je er buiten, teef. Jij wou toch zo nodig naar een eiland?

Thea: Jullie toch ook?

Kees: Jullie hebben toch ingestemd met het plan?

Wilma: Jullie hebben het er doorgedramd. (*loopt naar andere hoek*)

Hier lekt het ook, hihhi... Het wordt steeds leuker.

Bronk: Wat je leuk noemt. (*steekt met bevende handen een sigaret op*)

Kees: Ik heb nog meer pannen. (*zet pan onder ander lek*)

Wilma: En hier loopt ook een straaltje, hihhi... Straks is er geen pan meer over en staat de vloer blank, gezellig. Kunnen we pootje baden in de caravan, hihhi... (*schopt haar strandschoentjes uit en stroopt haar broekspijpen op*)

Bronk (*schenkt in en drinkt*): Er is geen droge plek meer. En de fles is leeg, verdomme! (*gooit fles weg*)

Thea (*zit met opgetrokken benen op bank*): Hoe hoog is het water al, Keesjelijf?

Bronk: Het is vloed!

Kees (*met pan*): Dit is de laatste pan, Thealief.

Bronk: Hou asjeblijft op met dat Keesjelijf en Thealief. Ik word kotsmisselijk van jullie.

Kees: Je hebt te veel op, maat.

Bronk (*opvliegend*): Ik ben je maat niet. En je vriend niet. Ik ben niks van je, hoor je, helemaal niks!

Kees: Wilma en Thealief zijn vriendinnen, weet je?

Bronk: Buurmeisjes, schoolvriendinnetjes. Ze zijn aan elkaar blijven plakken. Thea is een plakster, een teutemereut eerste klas.

Thea (*huilend*): Dat is niet waar! Wilma kwam altijd naar me toe!

Wilma: Leugenaarster. Ik kwam, ja. Omdat jij niet ophield me te bellen. Dat je het zo moeilijk had. Dat je pijn in je buik had. In je borst, in je rug. Dat je het misschien aan je hart had, dat je niet lang zou leven. Kom toch gauw, lieve Wilma! (*lacht hard en drinkt*)

Thea: Ik had pijn. Ik had je nodig!

Wilma: Je wilde aandacht. Een verwend sekreet ben je. Vooral als je moeder niet thuis was, kreeg je het op je heupen. Moest ik de dokter bellen. Naar de apotheek rennen om Paracetamol te halen. Allemaal aanstelleritus.

Thea (*huilt wanhopig*): Hoor je dat, Keesjelijf. Ze beledigt me. Ze zegt dat ik een leugenaar ben. Dat ik het verzin, de pijnen die ik dan allemaal heb. Dat ik alleen aandacht wil hebben. Zeg eens wat, Keesjelijf, zeg dat het rotzakken zijn, alle twee.

Kees (*troostend*): Je wind je teveel op, Thealief. Hier, neem je medicijn met een glas water. (*reikt glas aan*)

Thea (*slaat glas water uit zijn hand*): Ik wil niks meer, geen medicijn. (*hysterisch*) Ik wil dood!

Bronk: Dat is de beste oplossing. Is ze van alles af en wij ook.

Wilma: Met een krankzinnige kunnen we niet leven, hihhi!

Kees: Jullie zijn stomdronken!

Bronk: Waar heb jij het over, mannetje. Ik ben volledig bij m'n positieven. Ik weet heel goed wat ik zeg en wat ik doe!

Wilma (*geluid van rukwinden*): Er moet iets gedaan worden. We kunnen hier niet blijven. (*vangt water op en drinkt uit haar hand*) Ik ga eruit! (*ze opent de deur met moeite en springt naar buiten. Bronk probeert haar nog tegen te houden, maar tevergeefs*)

Bronk (*schreeuwt*): Wilma, kom terug! Je wordt ziek! Het is vloed! O, god, het is vloed! Een springvloed! Het hele eiland is overstroomd! We verzuipen met man en muis! Help!

Kees (*schreeuwt*): De caravan trilt en kraakt in al zijn voegen!

Thea (*wezenloos*): Vliegen we...?

Kees (*kijkt in de deuropening naar buiten, schreeuwt*): We drijven! De caravan wordt meegesleurd! We zijn reddeloos verloren! We drijven midden in zee!

Bronk (*komt naar Thea toe, buiten zichzelf*): En dat komt allemaal door jou, trut! (*trekt Thea van de bank*) Ik vermoord jullie nog! Jullie zijn de schuld van alles! (*probeert Thea te wurgen, die gilt en zich hevig verzet*)

Thea: Help, Keesjelijef! Laat me niet in de steek...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto